Numer 28. „ROLNIK“ 9. lipca 1909.

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

C. K. GALICYJSKIEGO TOWARZYSTWA GOSPODARSKIEGO.

Z KOMITETU.

A) Ogłoszenia i odezwy.

Okólnik

Do wszystkich P. T. Rad Oddziałów c. k. Galic. Tow. Gosp. w sprawie owczarń zarodowych Czuszek i kóz Saaneńskich.

1) Po wieloletniem doświadczeniu przyszliśmy do przekonania, że zakładanie owczarń zarodowych Czuszek, składających się z tryka i 10 owiec, do zamierzonego celu, t. j. podniesienia chowu owiec czarnych w kraju nie prowadzi, gdyż dawany materjał przeważnie się marnuje. Z tego powodu owczań takich już więcej tworzyć nie będziemy — natomiast będziemy dawali tryki na stacje w każdej żądanej ilości do miejscowości, w których chów owiec jest rozpowszechniony. W ten sposób przez krzyżowanie owiec miejscowych, odpowiednimi dobrymi trykami chów prędzej się podniesie, aniżeli za pomocą nielicznych owczarń zarodowych, które tylko poszczególnym gospodarzom problematyczną przynoszą korzyść. W wyjątkowych wypadkach, będziemy dawali także małe owczarnie na większe obszary, jeżeli Rady Oddziałów nas zapewnić będą mogły, że proszący o nią daje wszelką gwarancję i że powierzonego mu materjału nie zmarnuje.

2) Dla gmin biednych, nie mających warunków do utrzymania krów, będziemy dawali kozy Saaneńskie (10 kóz i capa) na tych samych warunkach, jak dajemy krowy do obór zarodowych.

Prezes: *Laskowski* mp. Inspektor: *K. Fedorowicz* mp.

L. 248/pr.

Ogłoszenie

w sprawie wyjazdu Komisji do Szwajcarji.

Zawiadamiamy P. T. Hodowców bydła górskiego, że Komisja nasza wyjedzie po zakupno do Szwajcarji w drugiej połowie sierpnia i przyjmuje zamówienia na bydło rozpłodowe do 15. sierpnia. — Chcący poczynić zamówienia, winni przysłać w tym terminie po 1500 K na rachunek zakupna jednej sztuki.

L. 247/pr.

Ogłoszenie.

w sprawie tryków Czuszek.

(Powtórzenie).

Upraszamy o zgłoszenia do Biura Komitetu, jeżeli kto posiada tryki Czuszki roczne lub dwuletnie na sprzedaż — z podaniem wagi poszczególnych sztuk i dokładnych dat urodzenia.

B) Ze spraw bieżących.

Komitet udzielił informacji **filii Tow. „Proświty“ w Cieszanowie** na ręce tamtejszego Oddziału co do sprzedaży nierogacizny włościańskiej, udzielając tejże filii 120 koron na rozpowszechnianie wiadomości o korzyściach tej akcji, oświadczając gotowość udzielenia na ten cel ewentualnie dalszego zasiłku w kwocie 80 koron.

Komitet **poparł prośbę Kółka rolniczego w Wierzbnie** o objęcie wywozu fekaliów z nowej kasarni 34. pułku obrony krajowej w Jarosławiu.

Komitet odpowiedział na zasadnicze pismo 11. korpusu **w sprawie tegorocznych dostaw wojskowych**, żądając między innemi rychłego przedłożenia cen zasadniczych, proponowanych ze strony wojskowości.

Komitet poparł **podanie braci Niemczewskich** do c. k. Ministerstwa roln. o subwencję roczną w kwocie 3.000 K. przez szereg pięciu lat na zakład uprawy moreli i winogron w Okopach św. Trójcy.

Komitet udzielił następujących **zasiłków Oddziałom Tow.**: a) O. Samborskiemu 1000 K na cele administracyjne i 400 K na premiowanie służby gospodarczej; b) O. Przemyślańskiemu 600 K na cele administracyjne; i c) O. Liskiemu 300 K na cele administracyjne.

Komitet przesłał bratniemu Tow. roln. w Krakowie **półroczny procent od fundacji stypendyjnej ś. p. Jana Maciągi** dla szkoły Czernichowskiej w kwocie 700·82 K.

Komitet **wydelegował** inspektora rolniczego Bronisława Janowskiego do Garbowa (gub. Lubelska), Kozłowa, Sewerynki, Rudek, Ostrowczyka i Ostrowa, w celu udzielenia fachowej porady co do zagospodarowania łąk i pastwisk, oraz do Cykawa i Medyki, w celu wygłoszenia odczytów „O uprawie łąk“ na zebraniach rolniczych, organizowanych przez Radę Oddziału Przemyskiego.

Komitet **delegował** insp. sadowniczego p. Władysława Lichańskiego d. 3. b. m. do Rudek, celem udzielenia Wydziałowi pow. porady fachowej w sprawie ewentualnego utworzenia pow. Zakładu sadowniczego, następnie d. 7. b. do Bojańca, do p. Marjana Żychonia, d. 8. i 9. b. m. do gminy Mosty wielkie, celem

udzielenia fachowej porady w sprawie założenia wzorowego sadu, w końcu d. 13. b. m. do Rady Oddziału Tow. gosp. w Lisku, celem wygłoszenia odczytu, a 14. b. m. do Olszanicy, celem wybrania miejsca pod sad handlowy.

Na podstawie opinii Rady Oddziału Stanisławowskiego przedstawiono c. k. Namiestnictwu na **ocenicieli większych posiadłości rolnych i leśnych** p. Adama Olszewskiego w Kończakach i Wład. Myczkowskiego z Chorostkowa, zaś na podstawie opinii Rady Oddziału Busko-Kamioneckiego p. Erazma Obmińskiego, nadleśniczego w Połonicznej.

Z ODDZIAŁÓW.

Zgromadzenie Oddziału Brzeżańsko-Podhajeckiego c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, odbędzie się w Brzeżanach we środę dnia 14. lipca b. r. w sali Rady powiatowej o godz. 2. po południu z następującym porządkiem dziennym:

1) Odczytanie protokołu ostatniego posiedzenia. 2) Odczytanie komunikatów Komitetu. 3) Sprawa przyszłej wystawy rolniczo-przemysłowej w Brzeżanach. 4) Wniosek Prezesa o uchwalenie rezolucji w celu zmiany ustawy licencyjnej dla ogierów prywatnych. 5) Podanie byłego sekretarza p. Biechońskiego i liferanta furaży dla ogierów rządowych Krontala. 6) Przyjęcie nowych członków. 7) Wnioski i interpelacje członków.

OGŁOSZENIA WŁADZ.

Dz. u. p. Nr. 57. Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 20. kwietnia 1909, dotyczące wydania nowego statutu dla państwowej Rady kolejowej, oraz statutu dla dyrekcyjnych Rad kolejowych.

(Dokończenie).

II. Statut dyrekcyjnych Rad kolejowych.

§ 1. **Stanowisko zasadnicze dyrekcyjnych Rad kolejowych.** Dyrekcjom, (Uwaga: Na równi z tymi dyrekcjami stoi pod względem przydania dyrekcyjnych Rad kolejowych c. k. Kierownictwo ruchu w Czerniowcach) podporządkowanym bezpośrednio Ministerstwu kolei żelaznych, celem kierowania lokalną służbą ruchu na kolejach żelaznych, utrzymywanych przez państwo, przydane będą dla wydawania opinji w kwestjach ekonomicznych z dziedziny ruchu kolejowego dla obszaru ich okręgów, rady przyboczne, noszące nazwę dyrekcyjnych Rad kolejowych.

§ 2. **Ilość i skład dyrekcyjnych Rad kolejowych.** Prawidłowo utworzy się po jednej dyrekcyjnej Radzie kolejowej dla okręgu każdej z Dyrekcji, wymienionych w § 1. Wyjątkowo można jednak wskutek zarządzenia Ministra kolei żelaznych utworzyć jedną dyrekcyjną Radę kolejową dla kilku okręgów dyrekcyjnych.

Dyrekcyjne Rady kolejowe składać się będą z przedstawicieli przemysłu (wraz z górnictwem), sfer handlowych i rękodzielniczych, rolnictwa i leśnictwa oraz osób interesowanych pod względem ruchu przejezdnych w odnośnym okręgu.

Członków tudzież zastępców członków zamianuje Minister kolei żelaznych na przeciąg pięciu lat częścią według swobodnego uznania a częścią na wniosek znajdujących się w odnośnym okręgu izb handlowych i przemysłowych, tudzież innych związków przemysłowych (górniczych), rękodzielniczych i kupieckich, następnie istniejących w tym okręgu krajowych Rad kultury i innych zawodowych korporacji rolniczych i leśniczych, wreszcie związków krajowych dla ruchu przejezdnych.

Ilość członków, która powinna wynosić najmniej 10 a prawidłowo najwyżej 20, tudzież jej rozkład na różne grupy interesowanych oznaczy Minister kolei żelaznych w porozumieniu z Ministrami handlu, rolnictwa, skarbu i robót publicznych.

Co do rad przybocznych, utworzonych w myśl ustępu 1. dla kilku okręgów, może Minister kolei żelaznych zwiększyć liczbę członków najwyżej do 30.

Właściwe korporacye i stowarzyszenia winny proponować do dyrekcyjnych Rad kolejowych tylko takie osoby, które należą do ich grona jako członkowie (w izbach handlowych i przemysłowych także jako członkowie korespondujący).

§ 3. **Zakres działania dyrekcyjnych Rad kolejowych.** Dyrekcyjne Rady kolejowe są powołane do wydawania opinii w ważniejszych kwestjach ekonomicznych z dziedziny ruchu kolejowego, które mają charakter czysto lokalny albo przynajmniej dotyczą tylko interesów obrotowych okręgu lub pewnej jego części.

Kwestje taryfowe, o ile nie dotyczą wyłącznie ustanowienia osobnych należytości pobocznych dla poszczególnych stacji albo należącego do zakresu działania dyrekcyi zniżenia pewnych ogólnych należytości pobocznych w obrocie towarowym, są wyłączone od traktowania w dyrekcyjnych Radach kolejowych, podobnie jak wszystkie kwestje ogólniejsze, wychodzące poza zakres potrzeb i interesów poszczególnego okręgu, jako zastrzeżone do opiniowania w państwowej Radzie kolejowej.

Dyrekcyjne Rady kolejowe mogą w sprawach, należących do ich zakresu działania, stawiać także samodzielnie wnioski u odnośnej dyrekcji i żądać od niej wyjaśnień.

Jeżeli naczelnik dyrekcji jest zdania, że wniosek zgłoszony przez członka nie należy do zakresu działania dyrekcyjnej Rady kolejowej, lecz wchodzi w kompetencyę państwowej Rady kolejowej, wówczas winien on bezzwłocznie zasięgnąć rozstrzygnięcia Ministra kolei żelaznych. O ile Minister przychyla się do zapatrywania dyrektora, należy zaraz zwrócić wniosek wnioskodawcy.

§ 4. **Zwoływanie dyrekcyjnych Rad kolejowych i ich posiedzenia.** Dyrekcyjne Rady kolejowe zbierają się posiedzenie wskutek zaproszenia ze strony naczelnika właściwej dyrekcji w miarę potrzeby, a najmniej dwa razy na rok.

W miejsce członków którzy, z powodu choroby lub innych okoliczności, zaszłych co do ich osoby, nie mogą wziąć udziału w wyznaczonem posiedzeniu, należy powołać ich zastępców.

Na posiedzeniach tych przewodniczy funkcjonarjusz, wymieniony w ustępie 1., lub jego zastępca.

Co do rad przybocznych, utworzonych dla kilku okręgów w myśl § 2., ustęp 1., przysługują funkcje te naczelnikowi dyrekcji, wyznaczonej przez Ministra kolei żelaznych. Naczelnikom dyrekcji reszty okręgów wolno brać osobiście udział w obradach rady przybocznej albo poruczyć swe zastępstwo funkcjonarjuszom dyrekcji.

W posiedzeniach dyrekcyjnych Rad kolejowych winni brać udział funkcjonarjusze państwowego zarządu kolejowego, wyznaczeni przez przewodniczącego a względnie wskutek jego zarządzenia; na posiedzenia te można zapraszać także rzeczoznawców z grona osób interesowanych.

Rozprawy dyrekcyjnych Rad kolejowych toczą się na posiedzeniach niejawnych na podstawie porządku czynności, który wyda Minister kolei żelaznych.

Opinie dyrekcyjnych Rad kolejowych co do przedstawionych im kwestji ustala się drogą głosowania obecnych członków.

Zapatrywania, różniące się od zdania większości, należy na żądanie głosujących wciągnąć do protokołu posiedzenia.

Protokoły posiedzeń należy przedkładać Ministerstwu kolei żelaznych w ciągu dni 14. po posiedzeniu.

§ 5. **Stały wydział.** Każda dyrekcyjna Rada kolejowa może wybrać stały wydział, celem przeprowadzenia przedwstępnych obrad nad sprawami, mającymi stanowić przedmiot rozpraw.

Dyrekcyjna Rada kolejowa może na podstawie uchwały, powziętej wiekszością dwóch trzecich głosów obecnych członków, upoważnić wydział ten w pewnych poszczególnych sprawach do dawania stanowczych opinii w imieniu dyrekcyjnej Rady kolejowej.

Pod względem rozpraw przeprowadzonych w wydziale będą stosowane analogicznie postawienia § 4., ustęp 5. i 6.

§ 6. **Osobiste warunki członkowstwa, zgaśnięcie członkowstwa, uzupełnianie dyrekcyjnych Rad kolejowych.** Jeżeli w osobistych stosunkach członka dyrekcyjnej Rady kolejowej zajdzie taka zmiana, któraby w myśl postanowień niniejszego statutu (§ 2., ustep ostatni) lub w myśl ogólnych zasad o piastowaniu urzędów publicznych wykluczała jego zamianowanie, wówczas przestaje on być członkiem.

W ciągu pięcioletniego okresu urzędowania będą jednak członkowie dyrekcyjnych Rad kolejowych w razie rozwiązania korporacji, mających prawo przedkładania propozycji, utrzymani w swem urzędowaniu jako członkowie aż do ponownego ukonstytuowania się korporacji a względnie aż do przedstawienia przez nie innej propozycji.

W razie, gdyby miejsce członka opróżniło się przed upływem pięcioletniego okresu urzędowania, zamianuje Minister kolei żelaznych odnośnego zastępcę członkiem na resztę okresu urzędowania; pod względem zaś zamianowania nowego zastępcy postąpi się w sposób, określony w § 2.

W razie, gdyby jeden z członków z powodu choroby lub innych przeszkód, zaszłych co do jego osoby, stale nie mógł pełnić swego urzędu lub doznawał pod tym względem znacznych utrudnień, może Minister kolei żelaznych przystąpić również do nowej nominacyi.

§ 7. **Stanowisko osobiste i należytości członków dyrekcyjnych Rad kolejowych.** Urząd członków dyrekcyjnych Rad kolejowych jest urzędem honorowym, z którym nie jest połączone wynagrodzenie.

Członkowie, nie mieszkający w miejscu, w którem odbywa się posiedzenie, otrzymują za podróż do miejsca posiedzenia i z powrotem, tudzież przez czas trwania posiedzenia dyety po 10 K dziennie, o ile już z innego tytułu nie pobierają dyet z kas państwowych.

Celem wzięcia udziału w posiedzeniach, korzystają oni również na liniach, na których państwo utrzymuje ruch, z prawa wolnej jazdy dowolną klasą przy podróży na posiedzenia i z posiedzeń.

Koszta podróży, powstałe przez użycie innych zakładów komunikacyjnych, będą im zwracane.

§ 8. **Początek mocy obowiązującej statutu.** Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą, którą oznaczy Minister kolei żelaznych w porozumiedu z innymi interosowanymi Ministrami.

KRONIKA.

---

† Eksc. Dr. Kazimierz hr. Badeni zgasł przedwcześnie d. 9. lipca b. r. pogrążając w żałobie rodzinę i całe społeczeństwo nasze, dla którgc jako mąż stanu niezwykłej miary niespożyte położył zasługi. Historja wykaże kiedyś dokładnie doniosłość jego działalności — pokoleniu naszemu ubyła świetlna postać, na której wzorować się można.

Komitet Towarzystwa gosp. weźmie udział w złożeniu ostatniej czci zmarłemu.

Prezes honorowy Stanisław Brykczyński zamianowany został jednogłośnie przez XI. Radę Ogólną Tow. Kółek rolniczych dnia 6. lipca b. r. w Krakowie **Protektorem Towarzystwa** za zasługi, jakie położył w interesie drobnych rolników.

Refakcja spirytusowa, przyznana do 31. sierpnia b. r., przedłużoną została aż do wejścia w życie nowej taryfy lokalnej najdłużej jednak do końca grudnia b. r.

W sprawie opodatkowania spirytusu była d. 24. czerwca w Wiedniu pod przewodnictwem księcia Pawła Sapiehy, deputacja Towarzystwa gospodarskiego i Związku spirytusowego, która przedłożyła Prezydjum Koła Polskiego i ministrom skarbu i dla Galicji petycję opracowaną przez Towarzystwo gospodarskie w sprawie podatku od wódki.

Petycja obejmuje sprawę bonifikacji, kontyngentu, discontu, tolerancji rachunkowej, przepisu o wódce do produkcji octu, postanowień przejściowych, a dyskusja ożywiona toczyła się głównie o najważniejszych dla Galicji postanowieniach, tyczących gorzelń kociołkowych i sposobu uregulowania premij eksportowych. W dyskusji brał udział także radca dworu Jods, który dawał deputacji wyjaśnienia ze strony ministerstwa skarbu.

Deputacja podnosiła z naciskiem, że skoro obecnie istnieje 42 496 gorzelń kociołkowych, z których tylko 5 w Galicji i dobrze im się dzieje, to nie ma powodu do podwyższenia dla tych, które płacą podatek podług zegara bonifikacji i $13^1/_2$ koron na 35 i 42 koron, zaś dla opodatkowanych pauszalnie z obecnych około 60 do 72 koron na około 93 do 112 koron od hektolitra.

Deputacja wykazała, że jeżeli podatek konsumcyjny wyniesie 140 koron dla nas, zaś dla gorzelń kociołkowych tylko 28 do 46, to powstanie ogromna ilość nowych gorzelń kociołkowych i stare powiększą swoją produkcję tak, że kontyngent zredukują do połowy i gorzelnictwo rolnicze upadnie, a skarb państwa straci dochód z podatku.

Co do premij eksportowych stawia petycja żądanie, by rząd umożliwił eksport tych ilości wódki, o jakie konsumcja się zmniejszy, w taki jednak sposób, by premia eksportowa, dając tę możność, nie zachęcała jednak do szkodliwej hiperprodukcji.

Prezydjum Koła Polskiego i obaj ministrowie wysłuchali z zajęciem uwag deputacji, poczem minister skarbu oświadczył, że obie tak ważne sprawy gorzelń kociołkowych i gorzelń eksportowych mogą być załatwione tylko w porozumieniu z Węgrami; on te sprawy rozważy, a na porozumienie będzie dość czasu, ponieważ sprawa z powodu stosunków parlamentarnych zostanie na rok odroczoną.

Do Państwowej Rady rolniczej w perjodzie do roku 1913 należą — prócz delegatów Komitetu, a w szczególności w charakterze członków Dra Włodzimierza Bolesty-Kozłowskiego i Ks. kan. Kornela Mandyczewskiego i zastępców członków Dra Kornela Paygerta i Oskara Schnella — prócz tego jeszcze z członków Komitetu Dr Kazimierz hr. Szeptycki na przedstawienie Tow. leśnego i mianowani przez Ministerstwo rolnictwa w charakterze członków Julian bar. Brunicki, R. Dw. Dr. Tadeusz Pilat i Artur Zaremba-Cielecki, zaś w charakterze zastępcy członka Jerzy Turnau.

Podręcznik austrjackich przepisów weterynaryjnych, wydany przez Wojciecha Rottera nabyć można obecnie po cenie zniżonej 10 K w księgarni Wilhelma Braumüllera w Wiedniu.

Produkcja piwa zmniejszyła się w r. 1908 w Austrji o 337.383 hl, w Bośni zaś i Hercogowinie o 3681 hl. Z tablicy statystycznej, wydanej staraniem czasopisma *Gambrinus* wynika zarazem, że produkcja piwa w tymże czasie zwiększyła się na Węgrzech o 271.675 hl.

Krajowe Biuro Pracy we Lwowie. L. 929, z d. 1. lipca 1909 Krajowy wykaz tygodniowy Nr. XXVI.

Brody: 1 rządca, rachmistrz, kontrolor, emeryt. urz. państw., 2 rządców-ekonomów, 2 ekonomów, 1 leśniczy, 1 podleśniczy, 4 leśnych gajowych, 4 gumiennych, 1 dozorca gospodarski, 2 ogrodników żonatych na ordynarję, 1 ogrodnik pasiecznik polak, lat 50, 1 ogrodnik dozorca ogrodu ułomny, 2 ogrodników kawalerów, 2 kowali dworskich, z tych jeden egzaminowany podkuwacz koni, 1 stelmach starszy kołodziej znający się na robotach stolarskich i powozowych, po kawalersku, 4 stelmachów na ordynarję z nich jeden po kowal., 4 stolarzy fabrycznych, 4 gorzelników, jeden izraelita, 1 gorzelnik ekonom, 1 młynarz, 1 maszynista do młyna lub Tartaku, 2 maszynistów, 5 sztangretów, 2 furmanów na ordynarję, 2 gospodyni klucznice, 2 kamerdynerów na ordynarję, 3 lokajów — 2 żonatych na ordynarje jeden po kawalersku, 1 kierownik tartaku. — Cieszanów: 1 karbowy. — Drohobycz: 2 parobków do gospodarstwa, 2 polowych, 1 fornal, 2 kowali, 1 maszynista, 1 stelmach, 1 czeladnik stolarski, 1 furman, 1 chłopak do posług, 1 gospodyni kucharka, 1 portjer, 1 dozorca. 1 magazynier. — Gorlice: 1 karbownik. 1 furman do koni wyjazdowych bezdzietnych z żoną gospodynią lub pokojówką, 1 służący. — Kraków: 1 rządca administrator, 2 pisarzy gospodarskich, 2 ogrodników, 1 gospodyni do dworu lub pa plebanię, 1 panna służąca z krawieczyzną, 1 kucharka samoistna, 1 osoba do zarządu domem lub starszych dzieci, 1 guwerner filozof. — Limanowa: kilkudziesieciu kosiarzy odbieraczy 1 K. 80 h. do 2 K. utrzymanie i koszta podróży,

Z TARGÓW KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH.

Agencja sprzedaży materjału rzeźnego przy Komitecie.

Ceny w koronach za 100 klg. żywej wagi.

Dnia 28. czerwca sprzedano na targu w Pradze 15 sztuk jałownika Wp. Michała Tustanowskiego z Knihynicz, wagi 4725 kg. po 54. za K. 2551 h. 50. Dnia 1. lipca sprzedano na targu w Pradze 6 wołów Wp. Aleksandra Jałowickiego ze Szutrominiec, wagi 2860 kg. od 70—72 za K. 2044 h. 90. Dnia 3. lipca zakupiono na jarmarku w Smorzu 14 wołów dla Wp. Maurycego Doschota z Pauszówki za K. 4162 i 4 woły dla Wp. Szaszkiewicza z Dżuryna za K. 1050.

Razem było w obrocie handlowym 35 sztuk bydła za łączną kwotę K. 9808 h. 40.

Rolnicza Agencja sprzedaży materjału rzeźnego w Wiedniu.

Sprawozdanie targowe z 5. lipca 1909. Ceny w koronach za 100 kg. żywej wagi. **Spęd:** wynosił 5.183 sztuk. Według gatunku: 3.489 wołów; 714 bubajów; 605 krów; 380 bawołów. Razem 5 189 sztuk. Woły niemieckie prima: 82—94; secunda: 70—78; tertia 62 do 68; wyjątkowo: 100——, woły węg. siwe prima: 68—80: secunda: 58—63; tertia: 44—56; wyjątkowo: ———, woły węgier. zabarwione prima: 78—93; secunda: 64—74; tertia: 56—62; wyjątkowo: 98 —— woły gal.: prima: 80—86 secunda: 76—79: tertia: ———; wyjątkowo 90——; buhaje prima: 68—78; secunda i tertia: 62—70; wyjątkowo: 56—86; krowy prima: 66—72, secunda i tertia 52-62; wyjątkowo: 80——; bawoły prima: 44—49; secunda i tertia: 28—42; wyjątkowo: 20—62; woły z paszy: ———; bydło drobne 30—52.

Uwaga: Spęd był równy zeszłotygodniowemu, prócz jednej sztuki mniej. Mimo małej podaży, buhaje prima tylko zyskały zaledwie o 1—2 K. więcej, a inne sprzedawano o 2 K. taniej, ponieważ znaczny był spęd bydła drobnego, a jatki są w dostateczną ilość mięsa jeszcze z poprzedniego targu zaopatrzone. Opasy prima szły po cenach zeszłotygniowych, inne zaś taniej o 2 K. Na zewnątrz sprzedano 1534 sztuk, a wcale nie 46.

Targ nierogacizny na St. Marx dnia 6. lipca 1909.

Spęd wynosił łącznie 18.515 sztuk. Płacono za 1 kg. żywej wagi w halerzach, bez wliczenia podatku spożywczego: węgierskie opasy prima 122—124, wyjątkowo 125·—, opasy średnie 104—118, opasy stare 92-104, lekkie 92—103, morawskie podświnki prima 120—124, wyjątkowo 128, galicyjskie podświnki prima 116—120, wyjątkowo 122, secunda i tertia 92—110, wieprze i wysortowane świnie do chowu 90—104.

Uwaga: Podaż wzmogła się kolosalnie, albowiem było więcej circa 1500 podświnek, zaś 2750 opasów niż w zeszłym tygodniu. Na skutek takiego stanu rzeczy, był chwilowy zastój targowy i ruch na ogół słaby. Sprzedawano opasy prima mniej o 4—5, inne o 6—8 h.; podświnki prima o 4 h., inne zaś o 6—8 h.

Targ bydła w Pradze.

Ceny w koronach za 100 kg.

Sprawozdanie targowe z dnia 5. lipca 1909. — Spęd bydła rogatego wynosił ogółem 365 sztuk, a w szczególności 203 czeskiego, 162 galicyjskiego i — chorwackiego. Za bydło czeskie płacono w hal. za 1 kg. żywej wagi: woły od 58—85, wyjątkowo 89; buhaje od 57—80; krowy od 60 — 78; bydło galicyjskie: woły od 52 — 56, buhaje od 44 — 72, krowy od 41— 62; młode jednoroczne woły i jałówki od 34 — 40; za sztukę bydła chudego od 43—58 K. Przebieg targu był pośredni. Nie sprzedano sztuk 10. — **Targ mięsny z dnia 5. lipca 1909.** Ceny w hal. za 1 kg. martwej wagi. Sprzedano 96 sztuk owiec od 116—124, 350 szt. cieląt od 100—128, wyjątkowo 136, (z potrąceniem 7—10 kg. na sztuce); 2.600 kg. mięsa wieprzowego, a to z czeskich świń od 148—164, z galicyjskich 160—172; 2 700 kg. mięsa, a mianowicie: wołowego: przednie 100—120, tylne 120—152, z buhajów: przednie 100-110, tylne 108—120; z krów: przednie 80—100, tylne 100—116, mięso z jednorocznych byczków i jałówek: przednie 80—96, tylne 96—120. Przebieg targu był pośredni.

Targ bydła w Morawskiej-Ostrawie dnia 30. czerwca 1909.

Ceny w koronach za 100 kg żywej wagi. — Spęd wynosił 1214 sztuk bydła opasowego, a mianowicie: 165 bydła młodego, 45 buhajów, 173 wołów, 233 krów, 338 cieląt, 253 świń, — owiec. Sprzedano dla Morawskiej-Ostrawy 293, a na zewnątrz 905. Płacono za: bydło młode 32—60, buhaje 69—76, woły 69—86, krowy 50—76, cielęta 58—96 świnie 100—134, owce ———. Nie sprzedano 4 sztuk bydła rogatego, świń 12, cieląt 0.

Lwów, dnia 7. lipca 1909. Na dzisiejszy targ spędzono wołów 51, buhaji 25, krów 41, razem bydła rogatego rosłego sztuk 117, jałownika 146, cieląt 300, owiec i kóz 0, nierogacizny 33, razem 596. Woły opasowe płacono po 63 — 82 k., woły z paszy chude po 54 — 74, buhaje po 58—74 kor., krowy po 57—70 kor., jałownik po 54 — 67 kor., cielęta po 59 — 74 kor., nierogaciznę po 82 — 100 kor., barany para po —·— kor. wszystko za 1 cetnar metryczny żywej wagi.

Kraków, dnia 6. lipca 1909. Z miejskiej centralnej targowicy na bydło w Krakowie. Na targ dzisiejszy spędzono bydła rogatego 167, cieląt 300, owiec i kóz 0, nierogacizny 319, razem 786 zwierząt.. **Z zakupionych na oko płacono za sztukę:** buhaje 126—284. woły z paszy 150—160 kor., krowy 88—160 kor., jałówki 70 —105 kor., cielęta 19—54 kor., owce i kozy ——— kor. Ze spędzonych na targ zwierząt sprzedano na miejscową konsumcyę 538, na konsumcyę innych gmin kraju 235 sztuk.

Wiedeńska roln. giełda zbożowa z dnia 6. lipca 1909.

Za 50 kg. w koronach.

Pszenica (cisańska 78—80 kg) 17·05—17·45; (z okolicy Wieselburga i Raby 76—78 kg) 16·25—16·65; (słowacka 76—79 kg) 16 25—16·65; niższo-austryacka 76—79 kg) 16·15—16·50.

Żyto (słowackie 72—75 kg) 10·25—10·40; (węgierskie 71—74 kg) 10·20—10·35; (austryackie 70—75 kg) 10·20—10·35.

Jęczmień (browarniany) 9·00—9·30; (pastewny) 8·75—9·10.

Owies (węgierski pierwszej sorty) 10·35-10·55; (prima) 10·15-10·35.

Siano z 3/7. (prasowane, węgierskie, kwaśne) 5·00—5·40 (półsłodkie) 5·30—5·50; (morawskie półsłodkie) 4·80—5·00; (niższo-austryackie półsłodkie) 5·00—5·25; (słodkie) 5·25—5·50.

Słoma (prasowana, pszeniczna) 3·10—3·15; (żytnia) 3·20—3·30 (jęczmienna) 3·10—3·20; (owsiana) 3·10—3·20; (żytnia wiązana) 3·50—3·60.

Makuchy (rzepakowe) 7·50—8·50; (lniane) 9·00—9·40.

Grys (pszenny drobny) 6·60—6·70; (grubszy) 6·75—6·90; (żytni 6·55—6·65.

Ceny zboża w Niemczech

według sprawozdania niemieckiej Rady rolniczej, w markach za tonnę dnia 5. lipca 1909.

Miejscowość	Pszenica	Żyto	Jęczmień	Owies
Lubeka	247—249	187—189	167—169	187—189
Gdańsk	275—277	187—188	162—168	191—195
Szczecin . . .	261—272	———	—	189—198
Poznań	283—285	193——	—	195 — —
Wrocław	290—291	195—	—	200 — —
Berlin	———	193—194	—	206—214
Drezno	278—284	188—196	143—150	208—216
Hamburg	265—	198	—	205—215
Mannheim . . .	277½	195	—	197½—200

Ceny zboża na giełdzie w Budapeszcie.

Dnia 6. lipca 1909, towar prima w koronach za 100 kg.

Pszenica 33·10—33·40; Żyto 20·20 - 20 30; Jęczmień (pastewny), 17·40—17·80; Owies 18·60—19 00.

Sprawozdanie Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie.

Cena za 50 kg. w koronach bez opłaty akcyzowej. Od 28. 6. do 4. 7. 1909. — Pszenica 14·20—14·50; Żyto 9·70—10·—; Jęczmień brow. 8 50—9·00, past. 0·00—0·00, Owies 9·85—10·20, Groch do gotowania 10·00—12·00, Wyka —.— —·, Koniczyna: czerwona 75·00—85·00 biała 40·00—60 00, szwedzka 75·00—85 00. Tymotka 34·—38·—. Chmiel 20·00—30·00.

Sprawozdanie Tarnopolskie z dnia 2. lipca 1909.

Ceny podane w koronach, za 50 kg. loco Tarnopol.

Pszenica 14·—14·50, Żyto 9·——10·—. Jęczmień browarniany 8 50—9·00, Groch Victoria 13·00-14·00, Groch zwykły 8·,-9·00, Owies 9·50—10·0 Hreczka 9·00-11·00, Wyka 9·00-11·00, Koniczyna czerwona 50·—60·00 Koniczyna biała 30—50.

Spirytus za 50 litrów: paritas Tarnopol gotowy 23·00—23·50 nadkontyngent 14·00—14·25.

Usposobienie zniżkowe.

Ceny spirytusu paritas Husiatyn.

Sprawozdanie Związku przedsiębiorców gorzelni rolniczych
z dnia 8. lipca 1909. Ceny w koronach za 1 hl. na 100%.— Spirytus gotowy kontyngentowany 49·00—49 50 ekskontyngentowany 29·00—29·50.

Ceny giełdowe masła w Wiedniu dnia 1. lipca 1909.

Za 1 kg. płacono w koronach: I. (deserowe prima) 2·70—2·90; II. (deserowe secunda) 2·50—2·70; III. (stołowe) 2·20—2·30; IV. (kuchenne lepsze) 2·00—2·10.

Ceny ogrodowizn i owoców we Lwowie.

Sprawozdanie insp. sadownictwa z dnia 8/7 1909. Ceny w koronach. Kalafiory (sztuka) 0·30—0·50. Kalarepa młoda (2 sztuki) 0·0—0·6. Marchew młoda (wiązka) 0·6—0·8. Pietruszka (sztuka 0·2. Buraki ćwikłowe (wiązka) 0·4—0·6. Rzodkiewka (wiązka) 0·—0·4. Cebula (100 kg.) —·50, młoda (wiązka) 0·0—0·2. Ziemniaki młode 1 kg. —0·24. Czosnek (100 kg.) —·50. Sałata (sztuka) 0·4—0·6. Szpinak (garstka) —·0·10. Groszek zielony 1 litr —·1·00. Fasolka zielona 1 klg. —0·64. Ogórki (sztuka) 0·30—0·40. Szparagi (1 kg.) 1·—1·20. Pomidory (1 kg.) —1·80. Szczaw (garstka) —0·4. Jabłka stołowe (100 kg.) 0·80—1·50. Jabłka kuchenne (100 kg.) 80—100. Czereśnie (1 kg.) —0·64. Wiśnie (1 kg. —0·64. Agrest (1 litr) —0·20. Truskawki (1 kg.) 1·30—1·60.

Ceny jaj dnia 6. lipca 1909.

Wiedeń. Za 1 K bez opakowania: beczkowe: (świeże nieprzeświecane) prima 17, secunda 17¼; wozowe (dostawiane przez włościan na targ) 16½; z wapna: 00, — **węgierskie** w paczkach po 1440 sztuk łącznie z opakowaniem za koron: Z komitatu **Kanisza** 89—86. — z kom. **Baczka** 83—85; inne węgierskie 85—86. **Siedmiogrodzkie** oryginalne 81—82; sortowane 83—85 K. **południowo-rosyjskie** 86—87.

Berlin. Za kopę w markach: duże **południowo-rosyjskie** 3·55—3·75. prima węgierskie i galicyjskie 3·45—3·60; secunda 3·35—3·40, z wapna 0·00, drobne 3·10—3·20, Nominalna cena jaj podwyższyła się o 5 pfen.

Londyn. Ceny niezmienione, podwyżki cen należy się spodziewać w przyszłym tygodniu. Płacono w szelingach za 120 sztuk: wiedeńskie niebieskie 7 sh. 9 d, czerwone 7 sh.

Nakładem c. k. Galicyjskiego Towarzystwa Gospodarskiego.
Odpowiedzialny redaktor: Dr. cam. August Rodakiewicz.

Z Drukarni Ludowej we Lwowie, plac Bernardyński l. 7.